

Jagt spaniels og Retrievere i 2018

Historien om jagthunde er, lige som alle andre historier, noget som mange har hørt om, men kun få har oplevet.

Derfor kan der opstå en ny virkelighed, som selv om den bliver fremsat med overbevisning, ikke er den egentlige sandhed.

Som eksempel kan nævnes, at mange mennesker tror, at det hele startede med hunde af udstillingstype, og derfra udviklede man en jagthund og senere en jagttype.

Det er præcis omvendt.

Alle jagthunderacer er udviklet som arbejdshunde, avlet og anvendt med jagt som det eneste formål.

Senere har nogle mennesker så fundet ud af at ændre på eksteriøret, til det de synes er en smukkere hund og har, i samme moment, nedtonet egenskaberne i avlen.

For mange jagthunderacer har det haft store konsekvenser for egenskaberne. Ydermere har udviklingen for nogle racer ført til det, der kaldes overtypning, det vil sige, at eksteriøret er blevet ekstremt forandret, og at også sundhed og temperament er blevet dårligere.

Derfor kan man i dag se udstillingstyper, der er for tunge, med alt for meget pels, og med ringe egenskaber.

Foto: Nick Ridley m.fl.

Import fra England

I Danmark har der altid været hunde af jagttypen, men den egentlige talmæssige udvikling begyndte for 40 år siden. Først var det Labrador Retrievere og et mindre antal Golden Retrievere, der holdt sit indtog. Så kom Engelsk springer spaniel og cocker spaniels.

Alle disse hunde kom fra England, i øvrigt med stambog så langt tilbage som øjet rakte.

Selv om det i starten var i et mindre antal, så satte de hurtigt deres præg på, hvad en jagthund kunne.

Måske er det ikke så underligt, at der opstod en form for misundelse og måske også bekymring, da disse hunde hurtigt udgjorde en trussel mod de hunde, der var her i forvejen, i forhold til salg af hvalpe, markprøver m.m.

Avlsrestriktioner

For 25 år siden tog udviklingen virkelig fart, og i takt med at jagttyperne blev mere almindelige, blev modstanden mod dem større. Med Dansk Kennel Klub i spidsen, blev der indført en avlsrestriktion, som i korte træk gik ud på, at forældredyrene skulle være præmierede med en 2. præmie på udstilling for at få stambogsført deres hvalpe i DKK.

Formålet var helt klart at få stoppet udbredelsen af de populære jagttyper.

Det kunne have stoppet her, men heldigvis var der idealister, der ikke bare startede egne klubber for hundene, men som også etablerede Dansk Jagthunde Registrering, som stambogsfører jagthunde uden avlsrestriktioner.

I 2018 ser virkeligheden sådan ud, at jagttyperne, og dermed de racer som konsekvent anvendes til jagt, er de mest udbredte blandt jægerne.

Registreringstallene for jægerens hunde viser at:

Labrador Retriever er nummer 1.

Engelsk springer spaniel er nummer 2.

Cocker spaniel er nummer 3.

Labrador retriever

Det er meget sjældent at komme på en jagt, hvor man ikke møder labradors.

Denne dejlige hund, der med sit gode temperament, store dresserbarhed og fantastiske evner som apportør, uden sammenligning er danske jægers foretrukne hund.

Den er avlet udelukkende som en apportør og er fantastisk på en klapjagt, hvor den kan sidde roligt, markere de skudte fugle og bringe både skudt og anskudt vildt hurtigt hjem.

Netop det, at den IKKE er avlet som en førskuds hund, gør, at den kan apportere blandt store mængder levende vildt.

Også på andejagt er den fremragende med sin store vandpassion, og ikke mindst fordi den har det hårlag (odderpels) som gør, at den kan tåle at arbejde i koldt vand.

Mange jægere bruger deres labrador til alt muligt andet, blandt andet til at drive med.

Det kan sagtens lade sig gøre, men den har ikke noget medfødt søgsmønster, og har ikke den samme skarphed og mod til at jage i hårdt terræn som en spaniel.

I England findes de to retriever racer, Labrador Retriever og Golden Retriever, i en udstillings- og en jagtlinje. Disse typer kaldes noget forskelligt over hele verden. I Danmark skrev en journalist i 80'erne en artikel i et dansk jagtblad om disse fantastiske arbejdshunde fra England. Han var så imponeret, at han valgte at kalde artiklen "Retrievernes Formel 1". Denne betegnelse er ikke bare blevet hængende, men er i vid udstrækning markedsført af hundenes tilhængere for at markere forskellen på jagttypen og udstillingstypen. Det er dog kun en betegnelse, ikke en selvstændig race.

I England, og resten af verden, findes der dog et officielt racenavn for hver race, som også fremgår af stambøgerne, nemlig Labrador Retriever og Golden Retriever.

Engelsk springer spaniel

Sort/hvide og brun/hvide springer spaniels ses overalt på danske jagter.

Denne kompakte, hurtige og meget hårdtgående hund har virkelig taget jægerne med storm.

Den er avlet som en stødende hund, der jager kort under bøssen, finder og rejser vildtet spontant, og som er en virkelig god apportør også på anskudt vildt.

Den er specielt god i hårdt terræn, hvor vildtet trykker.

Rigtig mange andre hunde er ikke hårdtgående nok i brombær og slåen krat, men springeren er her i sit es.

Den jager gerne både på få og mange vildtkontakter. I dens oprindelige formål var det vel mest en hund, der blev brugt til rough shooting, altså hvor jægeren skød over sin egen hund.

Den har en glimrende vandpassion, men har ikke hårlag til at arbejde i vand i den kolde vintertid.

Dens store jagtlyst og vildtbegær kræver, at den skal trænes grundigt inden jagt.

Mange nye jægere vælger jo hund på udseende og størrelse, og her skal de passe på.

Springeren er ikke svær at træne, men det er en lille hund med en meget stor motor.

Cocker spaniel

Cocker spaniel er den mindste jagtspaniel.

I England har den overhalet springer spaniels i udbredelse, og i Danmark er det den hund, der er steget mest i udbredelse hos jægerne i de seneste år.

Den er, lige som den lidt større springer spaniel, avlet som en stødende hund, der søger kort under bøssen, og hvor jægeren selv skyder over sin hund.

Den er mindre end springeren, utrolig charmerende og karakterfuld.

De fleste, der har trænet både springer spaniels og cocker spaniels, er nok enige om, at det ikke nødvendigvis er nemmere at træne en cocker.

Men de har en betagende charme og er virkelig gode og udholdende på jagt.

De jager i al slags terræn, og trods deres beskedne størrelse apporterer de alt vildt, også harer.

De er rigtig gode til at finde anskudt vildt,

De har en stor vandpassion, men har ikke hårlag til at arbejde i koldt vand om vinteren.

Cockeren findes i utallige farvevarianter.

Også her er der tale om en hund, der jager hårdt før skuddet, og den skal trænes grundigt, før den kommer på jagt.

Engelsk springer spaniel & Cocker spaniel

I racernes hjemland findes der både en udstillingstype og en jagttype af Engelsk springer spaniel og cocker spaniel. Disse typer kaldes noget forskelligt over hele verden.

I Danmark opstod i slutningen af 70'erne kaldenavnet Field Trial spaniels eller forkortet til FT spaniels. Dette er en tilfældig opstået betegnelse baseret på, at de importerede hunde kom fra markprøvelinjer i England. Denne betegnelse er ikke bare blevet hængende, men er i vid udstrækning markedsført af hundenes tilhængere for at markere forskellen på jagttypen og udstillingstypen.

Det er dog kun en betegnelse, ikke en selvstændig race.

I England og i resten af verden er der kun et officielt racenavn for hver race, som også fremgår af stambøgerne, nemlig Engelsk springer spaniel, og cocker spaniel.